

Den 3. marts 1999

Elreformen

Aftale
mellem

**regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og
Kristeligt Folkeparti om en lovreform for elsektoren**

Med denne aftale fastlægges rammerne for, hvordan forbrugerbeskyttelse, miljøhensyn og forsyningsikkerhed skal varetages på det kommende liberaliserede elmarked.

Parterne er enige om elsektorens fremtidige organisering, åbningen af elmarkedet og opfyldelse af de internationale miljøforpligtelser.

Parterne er enige om rammer for elsektorens CO₂-udledning og for udbygning med vedvarende energi for en periode frem til udgangen af 2003.

Aftalen skal medvirke til at sikre, at Danmark kan opfylde de langsigtede internationale miljøforpligtelser i 2008-2012, men parterne er alene forpligtede i forhold til fastlæggelsen af elsektorens bidrag for den første budgetperiode 2000-2003 og for den videre udbygning med vedvarende energi i perioden til og med 2003.

Som opfølgning på aftalen gennemføres en lovreform, som skal sikre:

- forbrugerbeskyttelse, billige forbrugerpriser og frit leverandørvalg for forbrugerne
- opfyldelse af internationale miljøforpligtelser.
- adgang til elsystemet på objektive og ikke-diskriminerende vilkår.
- et fortsat velfungerende elsystem med høj energi- og omkostningseffektivitet, kvalitet og forsyningsikkerhed.
- et velfungerende og konkurrencepræget marked for produktion og handel med el med fortsatte tilskyndelser til energibesparelser.
- øget rammestyring, som vil give markedsaktørerne flere individuelle valgmuligheder.
- et miljømæssigt og økonomisk effektivt samspil mellem det danske elsystem og udenlandske systemer og med det øvrige danske energisystem.

1. Markedsåbning

Inden udgangen af 2002 skal der være gennemført en fuld markedsåbning, hvor alle forbrugere frit kan vælge elleverandør. Markedsåbningen skal gennemføres på en måde, som sikrer alle forbrugere lige muligheder for at udnytte det frie leverandørvalg. For yderligere at fremme erhvervslivets konkurrenceevne gennemføres en fremrykket åbning af markedet for forbrugere med et årligt forbrug over 1 GWh pr. forbrugssted inden udgangen af 2000. Der tilstræbes en åbning af markedet for forbrugere med et årligt forbrug over 10 GWh pr. forbrugssted inden 1. april 2000.

Både før og efter gennemførelse af fuld markedsåbning er der behov for selskaber, som er kontrollerede af direkte eller indirekte valgte repræsentanter for forbrugerne. Selskaber, der er regulerede ved bevillinger, skal sikre en række offentligt tilgængelige tjenester vedrørende systemansvar, netadgang og forsyningspligtigheder og medvirke til at fremme energibesparelser. Disse selskaber vil sammen med en mere aktiv prisregulering og offentlig indsigt medvirke til at skabe et transparent og konkurrencebetonet elmarked, hvor også mindre forbrugere med begrænsede muligheder for selv at udnytte de nye kommercielle muligheder får andel i gevinsterne ved den kommende yderligere markedsåbning, jf. afsnit 2 nedenfor.

2. Selskabsregulering

Der gennemføres en ny selskabsregulering, som skal sikre adskillelse mellem monopol- og konkurrenceområder. De nuværende eldistributionsselskaber vil fortsat fungere som netselskaber. Hvis distributionsselskaberne vil påtage sig andre opgaver end netdrift, skal sådanne aktiviteter være selskabsmæssigt udskilt. Ved en selskabsmæssig udskillelse af handelsselskaber fra de nuværende distributionsselskaber skal de nuværende distributionsselskabers ejerandele i kraftværker og overordnede transmissionsnet placeres i netselskabet.

Den fremtidige struktur vil i hovedtræk bestå af følgende selskabstyper:

- Produktionsselskaber og handelsselskaber, som fremover vil skulle drives som almindelige kommercielle virksomheder. Kraftvarmeværker vil dog fortsat være underkastet en forsyningspligt til varmemeforbrugere, som skal beskytte varmemeforbrugerne mod overvæltning af omkostninger. Prisreguleringen skal sikre, at der i prisen på varme leveret fra kraftvarmeværkerne kun indregnes de omkostninger, som er en følge af de gældende principper for deling af kraftvarmefordelen. For at sikre en effektiv konkurrence skal en vertikal integration modvirkes. Det forudsættes, at produktions- og handelsselskaber ikke ejer over 15% af net-, forsyningspligt- eller systemansvarlige selskaber.
- Netselskaber, som har ansvaret for at drive nettet. I netselskaber skal direkte eller indirekte valgte repræsentanter for forbrugerne have bestemmende indflydelse. I netselskaber er der - bortset fra en rimelig forrentning af indskudskapital - ikke mulighed for afkast til ejerne. Nettet skal fungere som en offentlig infrastruktur, der mod betaling stilles til rådighed for alle brugere af elsystemet

på objektive og ikke-diskriminerende vilkår. Netselskaberne skal sikre den tekniske forsynings-sikkerhed og fremme indsatsen for energibesparelser og -effektiviseringer samt udføre informationsaktiviteter for at skabe størst mulig gennemsigtighed om markedsforholdene for alle forbrugergrupper.

- Forsyningspligtselskaber, som skal tilbyde alle forbrugere i forsyningsområdet elleverancer. Disse selskaber skal sikre, at alle forbrugere tilbydes en standardpakke af energi- og energispareydelser, som leveres på rimelige vilkår. Direkte eller indirekte valgte forbrugerrepræsentanter skal råde over minimum 1/3 af stemmerettighederne. Der er adgang til en prisreguleret fortjeneste til ejere af forsyningspligtselskaber. Der fastlægges standardvedtægter for valg af forbrugerrepræsentanter i net- og forsyningspligtselskaber.

Forsyningspligt opgaven er speciel vigtig i overgangsperioden frem mod fuld markedsåbning for alle forbrugere. Men også når en fuld markedsåbning er gennemført, er der behov for forsyningspligtselskaber, som kan sikre beskyttelse af især småforbrugere med lille mobilitet og begrænsede muligheder for at agere på det kommercielle elmarked.

- Systemansvarlige virksomheder, som fortsat har det overordnede ansvar for forsynings-sikkerheden, for koordineringen af det samlede elsystem og for gennemførelsen af særlige demonstrations- og udviklingsprogrammer for udnyttelsen af miljøvenlige elproduktionsmetoder. I systemansvarlige virksomheder skal der være minimum to offentlige repræsentanter i bestyrelsen. Bortset fra en rimelig forrentning af indskudskapital er der ikke mulighed for afkast til ejerne. Staten har forkøbsret, såfremt nuværende ejere ønsker at afhænde ejerandele i overordnede transmissionssnet.

En række ydelser, herunder forsyningspligt-, net- og systemtjenester vil være omfattet af en ny prisregulering, som skal skabe flere incitament til effektiviseringer samtidig med, at der opretholdes et højt niveau for kvalitet og forsynings-sikkerhed ved levering af ydelserne. Disse aktiviteter vil være omfattet af bestemmelserne i lov om offentlighed i forvaltning, og prisreguleringen skal medvirke til at sikre gennemsigtighed omkring omkostnings- og tariferingsforhold. Prisreguleringen skal sikre, at konkurrencen og incitamenterne til energibesparelser ikke modvirkes af tarifieringen af ydelserne, f.eks. ved høje faste priser på abonnement m.v. Det nye uafhængige Energitilsynsudvalg varetager kontrollen med disse opgaver og træffer afgørelser i sager, der indbringes for udvalget, jf. afsnit 7.

3. Mere effektiv indsats for energibesparelser

Regeringen udarbejder inden udgangen af 1999 oplæg til en ny energisparelovgivning med henblik på at sikre en mere sammenhængende prioritering af indsatsen for at opnå den størst mulige miljøgevinst. I kraft af ovennævnte klarere adskillelse mellem monopolydelser i netselskaber og kommercielle tjenester i forsyningspligt- og handelsselskaber får aktørerne mere veldefinerede roller i

forhold til besparelsesindsatsen. Der skal sikres en klar opgavefordeling og prioritering mellem de forskellige "offentlige" energispareaktiviteter og den bedst mulige udnyttelse af det lokale og folkelige engagement i indsatsen.

4. CO₂-rammer

Med henblik på at Danmark kan leve op til sine internationale miljøforpligtelser, indføres en ny rammestyring, som omfatter objektive godkendelseskriterier for etablering af ny produktionskapacitet og kvoter for elproducenternes CO₂-udledning.

Et CO₂-kvotesystem skal sikre en omkostningseffektiv CO₂-reduktion og vil endvidere kunne forbedre brugen af Kyoto-mekanismerne, nærmere betegnet handel med kvoter og de projektbaserede mekanismer "Joint Implementation" og "Clean Development Mechanism" (CDM).

De internationale miljøforpligtelser betyder, at Danmark i perioden 2008-2012 i henhold til EUs byrdefordeling skal reducere den gennemsnitlige udledning af drivhusgasser med 21 % i forhold til 1990. Danmark har i den forbindelse i EU afgivet en erklæring om, at forpligtelsen må ses i forhold til det korrigerede niveau på omkring 80 mill. tons CO₂-ækvivalenter i 1990. Danmark har endvidere erklæret, at man med hjemlige virkemidler kan reducere med 17%, og at man antager, at der med hensyn til at nå de 21% gennemføres yderligere fælles virkemidler på EU-niveau.

I år 2005 skal industrilandene i henhold til Kyoto-protokollen have gjort bevislige fremskridt i retning mod at opfylde deres reduktionsforpligtelser. Danmark opfylder denne forpligtelse gennem målene i Energi 2000.

Elsektoren spiller en nøglerolle i forhold til opfyldelsen af miljøforpligtelser. Således udgør elsektorens CO₂-udledning ca. 40% af den samlede CO₂-udledning, som er den væsentligste drivhusgas, og ca. 33 % af alle drivhusgasser.

På den baggrund fastsættes der for perioden 2000-2003 et loft for elsektorens samlede CO₂-udledning på 23 mill. tons i 2000, 22 mill. tons i 2001, 21 mill. tons i 2002 og 20 mill. tons i 2003. Dette skal ses i forhold til en CO₂-udledning i 1990 på 27,3 mill. tons (korrigeret) og 20,4 mill. tons (faktisk). Loftet udmøntes i CO₂-kvoter, der fordeles på produktionsselskaberne, herunder de to produktionssammenslutninger.

Loftet over CO₂-udledningen muliggør, at elsektoren kan indarbejde miljøforpligtelserne i selskabernes planlægnings- og beslutningsgrundlag for de fremtidige investeringer og driftsdispositioner. Ved en overskridelse af den årlige kvote skal produktionsselskaberne erlægge en betaling til staten på 40 kr./ton CO₂ i årene 2000-03. Et evt. provenu fra denne afgift skal anvendes til energispareformål.

Dette system er fastlagt med henblik på at sikre en gradvis reduktion i CO₂-udledningen for at opnå en CO₂-udledning på 20 mill. tons inden udløbet af aftaleperioden.

Principperne og de enkelte elementer i CO₂-kvotesystemet skal fastlægges nærmere. Systemet tilrettelægges med henblik på at skabe fleksibilitet, så selskaberne kan udnytte fordelene ved eludvekslingen med de øvrige nordiske lande. Uudnyttede kvoter under 20 mio. tons kan overføres til efterfølgende år. Derfor kan selskaberne spare udledningstilladelser op i en "CO₂-bank", således at mindrednyttelse af kvoten i et år fører til en tilsvarende forøgelse af kvoten i det efterfølgende år.

Inden udgangen af 2001 skal parterne forhandle elsektorens bidrag for perioden efter 2003 til den samlede reduktionsforpligtelse efter Kyoto-protokollen. Dette vil blandt andet ske på baggrund af erfaringer vedrørende overholdelsen af det eksisterende loft for elsektoren, status for VE samt udviklingen i det øvrige energiforbrug. Endvidere vil forhandlingerne ske i lyset af resultaterne fra det 6. partsmøde under Klimakonventionen, hvor de nærmere retningslinjer for brugen af de ovennævnte Kyoto-mekanismer forventes vedtaget helt eller delvist. Det er intentionen, at der ligeledes etableres et tættere samarbejde i Østersø-regionen omkring anvendelse af Kyoto-mekanismerne med det formål dels at realisere en del af områdets potentiale for emissions-reduktioner, dels at sætte en høj teknologisk standard for energi- og miljøprojekter og endelig at udvikle et operationelt system til brug inden for rammerne af Kyoto-protokollen.

Fastlæggelsen af elsektorens CO₂-rammer sker på grundlag af en samlet klimastrategi. Der sker en løbende overvågning af den forventede udvikling.

Ved forhandlingerne i 2001 er parterne naturligvis bundet af Danmarks internationale miljøforpligtelser, men det betyder ikke, at man herved på forhånd har taget stilling til det konkrete loft for elsektorens CO₂-udledninger for den efterfølgende periode. Parterne er dog enige om, at de selskaber, der ved udgangen af 2003 har opsparet udledningstilladelser i "CO₂-banken", kan overføre de opsparede udledningstilladelser til perioden efter 2003.

5. Prioritering af miljøvenlig elproduktion

En stigende andel af elforbruget vil fremover blive dækket af elproduktion på vedvarende energikilder. Det er derfor væsentligt, at det fremtidige elmarked kan udnytte mere konkurrence-baserede mekanismer, som kan sikre en omkostningseffektiv udbygning af VE-produktionen.

Der indføres gradvist markedsmekanismer for handlen med vedvarende energi, og der etableres overgangsordninger i forhold til det nuværende system efter følgende principper:

- Der indføres en certificering af strøm produceret på vedvarende energikilder ("VE-beviser"), som skaber grundlag for en gradvis udvikling af et marked for VE-strøm. Systemet vil omfatte

strøm produceret på vindmøller, forskellige former for biomasse, biogas, solceller, geotermiske anlæg samt vandkraftværker på mindre end 10 MW og nye VE-teknologier.

- Princippet i lov nr. 486 af 12. juni 1996 om ændring af lov om elforsyning (Adgang til elforsyningsnettet m.v.) om, at alle elforbrugere i Danmark har pligt til at aftage elektricitet fra prioriterede anlæg, videreføres. Som led i dette udmeldes fremover VE-kvoter, hvor alle elforbrugere forpligtes til at købe en stigende andel strøm fra vedvarende energi. Der fastlægges i første omgang en kvote som betyder, at 20% af elforbruget ved udløbet af aftaleperioden dækkes af vedvarende energi. Købsforpligtelsen, der i aftaleperioden maksimalt kan udgøre 20%, fastlægges med henblik på at sikre en gradvis indførelse af et system, hvor markedsprisen på VE-beviser medvirker til at sikre en stabil efterspørgsel efter VE og dermed en jævn stigning i VE-produktionen i perioden. Hvis den faktiske udbygning i et enkelt år mod forventning ikke står mål med den forudsatte efterspørgsel, er der enighed om, at pligtaftaget reguleres herefter. Parterne er frit stillede med hensyn til rammerne for en yderligere VE-udbygning for perioden efter 2003. Parterne er dog enige om, at forbrugernes aftageforpligtelse også for perioden efter 2003 skal medvirke til at sikre rimelige vilkår for de investeringer, der er foretaget frem til dette tidspunkt.
- Private, eksisterende VE-anlæg sikres rimelige afskrivningsvilkår på allerede foretagne investeringer. Private vindmøller, der er købt på bindende, ubetinget kontrakt inden udgangen af 1999 og for hvilke, der foreligger de fornødne tilladelser, betragtes som eksisterende vindmøller.

For vindmøller fastlægges en afregningspris på 33 øre/kWh (svarende til gennemsnittet af den nuværende 85%'s regel), indtil der er etableret et velfungerende marked for VE. Endvidere vil vindmøller fortsat få et pristillæg på 10 øre/kWh (CO₂ 10-øren).

Et yderligere pristillæg på 17 øre udbetales til vindmøller med en kapacitet på til og med 200 kW for en produktion svarende til de første 25.000 fuldlasttimer. For vindmøller med en kapacitet på 201-599 kW udbetales 17-øres pristillægget for en produktion svarende til de første 15.000 fuldlasttimer. For 600 kW vindmøller og derover ophører 17-øres tillægget pr. 31. december 1999, dog først når møllen har produceret 12.000 fuldlasttimer.

Såfremt disse ændringer i pristillægget til vindmøller resulterer i, at vindmølleejere ikke vil kunne afvikle gælden på investeringen i vindmøller, vil staten efter anmodning fra vindmølle-ejeren garantere, at systemansvaret kan overtage vindmøllen og betalingen af restgælden på lån, der inden lovens fremsættelse er optaget til at finansiere købet af vindmøllen.

Øvrige private VE-anlæg vil få et 17-øres pristillæg samt pristillægget på 10 øre/kWh. Afregningsreglerne for biogasanlæg vil blive fastsat på en sådan måde, at biogasanlæg sikres en pris på 33 øre/kWh, svarende til prisen på vind. I øvrigt skal afregningsreglerne for små biomasse-

anlæg nærmere vurderes under hensyn til økonomien i disse anlæg, således at der sikres en fortsat teknologiudvikling på området.

- Nye VE-produktionsanlæg, der opføres i perioden frem til udgangen af 2002, vil kunne få en reguleret afregningspris. Nye vindmøller vil få ovennævnte afregningspris på 33 øre/kWh i en 10-årig periode. Andre VE-anlæg vil få en afregningspris på 50 øre/kWh i en 10-årig periode. Mulighederne for lån med længere løbetider til finansiering af VE-investeringer undersøges.

Forbrugere/de forsyningspligtige selskaber skal herudover betale et pristillæg på mindst 10 øre/kWh som betaling for et VE-bevis, der udstedes ved produktion på de nye anlæg. Ved manglende opfyldelse af købsforpligtelsen betaler forbrugere 27 øre/kWh til det systemansvarlige selskab for det manglende køb. Det systemansvarlige selskab anvender denne indtjening til at støtte etablering af nye VE-anlæg.

- Der etableres særlige regler for at fremme udskiftningen af gamle møller under 100 kW. Under forudsætning af at den eksisterende mølle skrottes, kan mølleejeren i stedet erhverve vindmølleandele i en ny fællesejet vindmølle for en elproduktion svarende til den tre-dobbelte af den nedtagne mølles elproduktion til en garanteret afregningspris på 60 øre/kWh for en produktion svarende til 12.000 fulldlastimer. Herefter er møllen sikret en afregning lige som andre nye møller, der etableres i perioden.
- Der fastsættes særlige regler for småproducenter og småskala VE-teknologier (solceller, "husstandsmøller" m.v.). Det skal i den forbindelse overvejes at udvide ordningen for afregning af elafgift for solcellestøm til også at gælde for husstandsmøller.
- Produktionen fra elværksejede vindkraftanlæg og biomasseanlæg m.v., som er finansieret ved henlæggelser under de hidtidige regler, vil ikke få udstedt VE-beviser. Denne produktion vil dermed indgå i selskabernes salg, der fremover sker på almindelige markedsbetingelser. Produktionen fra nye elværksejede VE-anlæg, herunder de anlæg som i de kommende år skal etableres i forbindelse med havmøllepålægget, vil være omfattet af de nye regler for VE-produktion og få udstedt de nye VE-beviser. Der er dog behov for en nærmere afklaring af kraftværksselskabernes økonomiske situation ved overgangen til de nye markedsvilkår, jf. afsnit 6.
- Havmølleudbygninger ud over det fastlagte program, som elværkerne skal gennemføre, vil ske på baggrund af en central udbudsprocedure, hvor private kan byde på lige vilkår med elværkerne. Tilladelsen gives til de producenter, som kan tilbyde staten de mest favorable betingelser i forbindelse med udnyttelsen af arealerne. Udbudsproceduren søges under hensyn til EU-retten tilrettelagt, så der kan stilles krav om, at en andel af produktionskapaciteten, der godkendes for et fastlagt område, skal opføres med mulighed for at forbrugere og andre private investorer kan deltage som medejere.

- Decentrale- og industrielle kraftvarmeanlæg, som ikke er ejet af elværkerne, fortsætter indtil videre med nuværende afregningsregler.
- Den særlige kraftvarmegaranti, som frem til 2006 gør det muligt at prioritere produktionen fra centrale kraftvarmeværker, såfremt disse kommer i økonomiske vanskeligheder, videreføres.

Inden udgangen af 1999 udarbejdes en nærmere udredning og vurdering af, hvordan handlen med vedvarende energi kan organiseres og effektiviseres ud fra hensyn til at sikre bl.a. stabile rammer for forskellige aktører på markedet, den nødvendige program- og teknologiudvikling indenfor VE-området m.v. Heri indgår overvejelser om markedsmæssige rammer, som kan reducere prisudsving for investorer på VE-området. Udredningen gennemføres under inddragelse af erfaringer fra udlandet og i dialog med interessenter på området, herunder industrien, faglige eksperter og organisationer, som arbejder med disse problemstillinger.

Det forudsættes, at der i 2003 er etableret velfungerende markedsrammer. Markedet giver mulighed for en mere fleksibel imødekommelse af forbrugernes efterspørgsel efter VE ud over minimumsforpligtelsen. Det må forventes, at en stigende efterspørgsel også vil være et resultat af øgede miljøkrav og stigende produktionsomkostninger på konventionel elproduktion samt en reduktion i omkostningerne på VE-produktion.

6. Vilkår for de centrale produktionsselskaber

Produktionsselskaberne frigøres fra hvile-i-sig-selv princippet og elforsyningspligten, men skal til gengæld som udgangspunkt selv dække omkostninger, som selskaberne har påtaget sig eller er blevet pålagt. Disse omkostninger omfatter følgende:

- "Stranded costs" (take-or-pay gaskøbsaftaler, skrotning af gamle anlæg, pensionsforpligtelser)
- Opfyldelse af forsyningspligt overfor fjernvarmekunder til rimelige priser
- Udnyttelse af biomasse og udbygning med vindkraft

Under hensyn til ønsket om en fortsat konkurrencedygtig elsektor skal der imidlertid ske en nærmere afklaring af de økonomiske forpligtelser, som kraftværkerne under de kommende markedsvilkår skal bære, især i forhold til de anlæg, som endnu ikke er opført i henhold til biomasseaftalen. Dette spørgsmål hænger også sammen med kraftværkssekskabernes økonomiske åbningsbalance ved overgangen til de nye markedsvilkår samt en afklaring på de igangværende strukturovervejelser indenfor kraftværkssektoren.

7. Etablering af uafhængigt Energitilsynsudvalg

Der etableres et uafhængigt Energitilsynsudvalg, som skal varetage en særlig sektorspecifik tilsyns- og klagefunktion i forhold til energisektoren. Medlemmerne skal repræsentere juridisk, økonomisk, erhvervsmæssig, miljømæssig og teknisk sagkundskab.

Energitilsynsudvalgets afgørelser vil kunne ankes til Energiklagenævnet. Udvalget erstatter de 2 nuværende udvalg, Elprisudvalget og Gas- og Varmeprisudvalget. Parterne vil drøfte sekretariatsbetjeningen med henblik på at sikre den størst mulige uafhængighed.

8. Godkendelse af transmissionsledninger

Et velfungerende transmissionssystem er afgørende for forsyningssikkerheden, en effektiv udbygning med og udnyttelse af vedvarende energiteknologier og for skabelsen af en markedsplads, som kan sikre en øget konkurrence og realisering af miljømæssige og økonomiske gevinster ved samhandel med udlandet. Det må derfor påregnes, at behovet for etablering af 400 kV-forbindelser vil kunne vokse i takt med udbygningen med vedvarende energi og kraftvarme.

9. Beskatning og statsfinansielle virkninger

Som udmøntning af aftalen om finansloven for 1999 forbedres statens finanser med 1,3 mia. kr. i 1999 stigende til 2 mia. kr. årligt ved følgende tiltag:

Indførelse af distributionsafgift på to niveauer:

- Momsregistrerede virksomheder betaler et bidrag til afgiften på 1 øre pr. kWh for de første 15 GWh.
- Ikke-momsregistrerede forbrugere betaler et bidrag til afgiften på 4 øre pr. kWh.

Omlægning af produktionstilskud til vedvarende energi: De statslige elproduktionstilskud til vedvarende energi (10 og 17 øre) ophæves. Omkostningerne til støtte af vedvarende energi finansieres i stedet over elprisen.

Beskatning af elselskaber: Alle elselskaber gøres skattepligtige på linie med aktieselskaber - også de kommunale. Skattelovgivningen tilpasses, så dette kan lade sig gøre for selskaber, der vælger at fortsætte deres nuværende organisationsform. Der ændres ikke ved de nuværende regler om kommunalt salg af elforsyningsvirksomhed.

De første år forventes der ikke noget væsentligt provenu herfra grundet selskabernes skattemæssige afskrivninger og renteudgifter.

Statsfinansiell forbedring (mio. kr.)

	1999	2000	2001	2002
Indførelse af distributionsafgift ¹	480	720	720	720
Reduktion i statslige VE-tilskud	590	1040	1210	1340
Beskatning af elselskaber	-	90	90	90
Total	1070	1850	2020	2150

1. Baseret på et foreløbigt groft skøn

Vurderingen for 1999 er baseret på 2/3 af et helt års forudsatte provenu.

I kraft af den nye lovgivning vil elselskaberne fremover kunne sælge el på markedsvilkår, hvilket ventes at resultere i en stigning i selskabernes værdi. Der er avancebeskatning ved førstegangssalg af selskaber.